

Scatolice la holarele de apă ale Patriei

de SORBY. — VIRGIL GHEORGHIU

Dela declararea războiului, edică de vreun an și jumătate frontul e în permanentă stare de alarmă. Aici, inamicul poate apare în fața noastră, în orice clipă, de pe mare sau în vădud. Noi suntem pregătiți să-l întâmpinăm. Cam într-o jumătate de minut dela darea alarmei tunurile sunt încărcate, ochura e făcută și proiectilele sunt gata să pornească din pevilor groase, ca niște trunchiuri de copaci.

În primul rând, sunt, aici, tunurile de pe puștile vapoarelor. Pe nava mea sunt câteva tunuri, de diferite calibre. Comandantul lor e Capitanul Trache Marin — unul dintre cei mai voinici lărbati pe care i-am văzut. Unele din acestea Trache sunt mari, lași și puternice, cu două colțuri de stâncă. Este pieptul lor, cred că se potrivește un avion încărcat cu piatra și proiectilul ar rade. Când se privește de departe, capitanul îmi aduce a minte de portul lui Ioan Voilescu din Sărbăntu, din cărțile de vechi. Nu știu, dar voi vedea din nou în fața mea un tun din astă vreme. Din care acum noi pe vapoare, dar...

DE LA SORBY, SĂRĂBĂNTU

Vrere în nouă an

A trecut încă un an. Hălean și gârbovit, bătut de apere vremii, tot în depănare de foc, dispune, pierzându-se nelămurit în corolul vremurilor. Și totuși vechiul an caută, în sărbătorile de sărbătoare, să ne zgâlțâie gândurile, amintindu-ne de greșelile și reparabilele jertfe pe care le-am dat în virtutea unui scolar scop: victoria.

Toate le-am suferit. Ne-am desobinuit de distracții și petreceri, cari ne erau atât de specifice nouă ani. Hălean, minou ca acei din departe, ce ne fluturau cu zămbetele pe buze tricolorul, să simtă căldura inimilor noastre, dragostea noastră față de ei, pînă la urmă de vechi granite sau făuritori de altele noi, în seninul Crucii.

Au plecat acolo departe flăcări noastre...

În sufletele lor mai purtau i-coane scumpe din cele ce le-au lăsat departe: casa, ograda, părinții, soțiile, copii... Cu mâna înclătă pe mitralieră, privind din carapacea tancului imensitatea câmpurilor convulsiv, fulgerând în carlinga vreunui avion — vultur românesc plin de stăpînire și furtună, în război, în război, în război...

Ne-aș dori, în acest trecut, jertfele armatei noastre...

Ne dor, în acest trecut, jertfele armatei noastre. Au căzut atât de mulți pe câmpurile de bătălie. Jertfele de ei sunt eroii zilei de azi și din viitor. Faptele lor se înscriu în cveri legendare prin viață. Vor rămâne scriși în război de vremuri ca cele mai mari fapte ale celor mai buni dintre noi.

De aceia genușchiiul nostru code în fața noului an.

Gândurile noastre se leagă prin jurmala aspră pe cripte de neuitate morminte, mizeră caldă și nouă morminte, în fața vremurilor viitoare ca toate bucuriile și tristețile ce ni le vor aduce.

A trecut un an plin de jertfe, plin de țărâ românesc, plin de griji și nădrjdi.

Anul nou să ne aducă victoria. Este țelul rugămintilor noastre, al jării, al tuturor bunilor români.

Pentru că nu cerem mai mult decât jertfele noastre o merră.

VASILE OPROVICIU

Trache o post... care e directorul de tir... comandantul de artilerie... crucețos... are una dintre cele mai grele misiuni. O misiune care te ține încordat tot timpul. Dacă sună alarma la miezul nopții, capitanul Trache trebuie să fie lângă tunuri și să tragă. Dacă rușii să-l amiază, cel dintâi care trebuie să fie prezent în sărărele lor — și să fie gata să se întăpăne pe foc — e capitanul Trache. Zi și noaptea de la... și jumătate el stă în picioare la bord. Până acum a deborat cu tunul sau vreo câteva avioane rusești — așa răsând de zăpăcitis puncte, cum vede că... stia... Încă unul la rând... Da-i înainte!

Tunurile capitanului Trache Marin, fac merră. Alături de dășai mai mult doi ofițeri tineri: Aspiranții Maxim Nicolae și Tofan. Acesta depe urma vreo nouăsprezece ani și e numălat „fart cât capitanul Trache”. „Șapănuț tunurilor” depe crucețosare. El alătușe un grup de sentinete la mare.

Vapoarele au tunuri. Și tunurile stau cu țevile pregătite pentru tragere în orice clipă.

Capitanul țevile tunurilor... care nu se... în portul acesta... Nașca Neagră.

Amiralul dela Mangalia

În afara de tunurile depe vapoare, mai sunt și acelea de artilerie coastă. Tunurile acestea răspândiți pe tot litoralul mării sunt ostașii despre care s-a vorbit cel mai puțin în războiul actual.

Și, totuși, câte jertfe cere merrărea lor!

Tunurile artileriei de coastă, ma așezate, la distanță eș pe întregul țărn al mării.

Tunurile se afla de cele mai multe ori în bălării, într-o încă sau pe puștele vapoare... aparate de țărnam. Ofițeri și ostași stau lângă ele, în pustitate, izolați complet de lume. Ei nu văd decât merră, cerul și câmpul din spate. Atât. Aici pe litoral în trei anotimpuri ale anului bate vântul ca în zaharele de nisip. E un curent sălbatec și aspru. Un vânt cumplit pe care locuitorii din alte țărți nu-l cunosc. E un vânt care te ametește și care îți slăbește nervii și îngheață sângele.

Iernile sunt, mai ales, cumplite aici. E un eroism să stai în bordei, lângă tunul, de coastă, o merră întreagă.

Dar nici în restul anului nu este mai bine. Aici, apă e a-mestecată cu piatra și cu var. E o apă merră și nițel sălbatică la gust. Uneori și se face... După...

... de a dera tu puș... MARINA RE-

... de a dera tu puș... MARINA RE-

... de a dera tu puș... MARINA RE-

mai puțină țară decât într'un cătun... din țărâul merrărilor.

Și bate vântul atât de cumplit aici, de îngheață și înmă pământului!

Pe drum ne-am întâlnit cu un medic și cu încă un domn, pe care nu-l cunosc. Amândoi au salutată pe aspirant spunându-mi:

„Aveți onoare să vă salutați. Domniule amiral!”

La restaurant chelnerul a venit la masa noastră, a luat comanda și a plecat inclinându-se.

— „Imediat vă servim, domniule amiral!”

Până acum credeam că e o glumă, dar când am auzit și pe chelner spunându-mi „domniule amiral”, l-am întrebat pe aspirant:

— Dece vă spune „domniule amiral”?

— Așa îmi spun toți aici... De când am venit în port mi se spune „domniule amiral” chiar și ofițerii nemți îmi spun „Herr Amiral”. Cel mai mult; nici nu știu cum mă chiamă. Dacă ai să întrebi aici de „domnul aspirant stuntean” nu o să știe aproape nimeni să-ți dea lămuriri. Trebuie să spui „domnul amiral”. Și aspirantul rade cu poftă.

Aflu apoi că el a fost avansat la gradul de amiral de către... imediat ce a... Aspirantul... ofițer de marină care...

... în acel port. Onorap... zenta și merrări fiind că... și ei un ofițer de marină în oraș — au fost de acord să-l avanseze. E mai impresionat dacă avem un amiral decât dacă avem un sublocotenent. Și-au ris locuitorii și au avansat pe sublocotenentul lor la cel mai înalt grad. Acum... în acel port... so spune: „Aveți și un om aici! Un amiral, dar e al nostru!”

Alți nu au norocul să fie, nici în câteoa localitate merră, ci unde va pe coasta puște a Mării Negre, unde urlă trei anotimpuri — fără încetare, vântul și merră, iar în cefali anotimp, vin țântării, în valuri, să stăpânească și să otrăvească litoralul.

Un drum pe la bateriile de coastă, pe la picherile de grăniceri și pe la posturile de observație ale merrări depe litoral — unde ești întâmpinat de ostași tineri, bronzăți, care suportă izolarea și lupta cu obuzala vegherii și cu țântării, cu vântul, cu frigul și cu condițiile aspre de viață, își cuple pieptul de admirare pentru ei.

Nicieri nu am înțeles mai bine cuvântul „sentinelă”, decât aici la holarul de apă al României, lângă aceste merrări...

MARINA RE-

MARINA RE-

MARINA RE-

MARINA RE-

MARINA RE-

SOCIETATEA COMUNALĂ DE ELECTRICITATE CONSTANȚA
SCEC urează abonaților săi ca anul 1943 să le aducă înlăptuirea tuturor dorințelor cuse.

Crăciunul la e Unitate de Război din Marina Regală

Aspecte

O dimineață limpede și rece. Portul este în sărbătoare și merră de marinaru grăbiți spre vasele lor, unde vor avea loc serbările pomului de Crăciun.

Pescăruși albi și gingași loiesc de lângă nave, zburdând veseli. La toate navele cari se găvesc în port flutură pavilionul de sărbătoare și punțile scilpesc de curate, de pară și este merră să se caie.

La Nava bază Șeful de cart dă din șiflet ororul. A comit comandorul Al. Bardescu însoțit de lt. comandorul Voinescu St. Victor, șef de Stat Major.

La scări sunt întâmpinați de căpitanul Gh. Mocanu, căpitanul Costachescu aspirant Baicu, ofițer de gardă. Măștile se întind unele spre altele calde și se strâng aspru, românește.

În merrări toți marinaru navei... Crăciun, pe care... să le dea acestor bun... sărbătorind... praznic creștin... de apă... familie...

... este a... Comandor Bardescu Al. Căpitan Comandor Voinescu St. Victor, șef de Stat Major; căpitanul Mocanu Gh., Zanariu, Costachescu, Arghelade Turcu; locotenentii Popescu Gh., Păpăzoș, Stoianovici, locotenentul medic Văleanu; aspiranții Stegariu, Mișu, Păpăzoș, Băncescu Baicu; maestru-ponșopal Dobro I.; maestru Teodorescu, etc.

Serbarea a fost deschisă cu Imnul Regal, executat de coralul navei dirijat de d. aspirant Păpăzoș.

Sergentul t. r. Oprovidie Vasile reporter de război S. M. P. a declarat versu de originale „Rugăciunea marinarului” și „Ardealul”.

A urmat „Crăciunul marinarilor” prezentare muzicală de aspiranții și Sergent Oprovidie interpretată de voc.

Partea doua a programului e cuprinsă obiceiuri românești, jocuri, cântec, plugeșor și o scenetă comică „Măstacii dela Odobușă” prezentată de sub o prezen

... prezentată de sub o prezen

... prezentată de sub o prezen

... prezentată de sub o prezen

Am subscris-o lăna-aceasta La împrumutul înlăptării. Daruri mele alese Lucruri fine și de soi Le-au oprit în port la vamă Căci și vameșii au nevoi... Mi au rămas niște bricege Și mașini de bărbierit, Ce să faci prin crica asta Când și vântul s'a scumpit? Cu briceagul ăsta, însă, Să nu 'ncerci să faci bătae, Te vei arde marinar Că nici degetul nu-i taie. Cu mașina de tragi țearpă, Lăsând în o parte merră. Vei ajunge mai celebru Ca bărbierul din Sevilla. Toate acestea fiind rostire Să 'nteleagă fiecare, Vom precede la împărțire, Începând cu cel mai merră:

D-lui Comandor Bardescu Al. Distins cu mai multe decorații române și străine.

Domnului Comandor Bardescu Ce-ar putea să-i dea în dar Moș Crăciun anul acesta, Moș-Crăciunul marinar?

... marinarul... Ca merră... Să înlăptă în țărâ... Și... noi... vapoare...

... marinarul... Ca merră... Să înlăptă în țărâ... Și... noi... vapoare...

D-lui Căpitan Mocanu Gh. Un bun ofițer de merră și un bun gazetar, în timpul războiului, înălță crucea de merră și merră...

D-lui Căpitan Mocanu, Șeful nostru comandant, Lam adus cu în toi anul Un bipoclu și-un scartan, Ca să poată să navighe Până la merră de țărnam. Dela Gara Maritimă Pân' la duna de cărbuni, Lam adus hăric multă Ca să scrie neclănit Starea frontului de luptă Din apus și răsărit. Și să i fac surpriză mare Lam adus din țărâ străine, La Bavaria, pe scenă, Zece merră de halenit...

D-lui Capitan Costachescu Din merră încă nelămurit și cari nu au ajuns la urechile lui Moș Crăciun, D-na și-a dar jox de câțva timp admirabil-merră merră.

Nece Obișă anu-acesta Cădusesem lucruri dragi, Căci la vamă 'mi jucă festa: Căci merră vreo doi devagi, Căci merră... lucruri...

... lucruri...

Cu țărnam... problemă! Neștină ce-lar pe... Ca să scop de gră... Să ne spună ce-ar dori... Am vorbim, merră din... Am... depe lui Dox, Am un cutter, merră stăruit Și ceva... merră de box... continuă în pag. 4 a

